

Rozhodnutí Lidového soudu civilního v Praze ze dne 11. 2. 1959, sp. zn. 5 Nc 289/59

Číslo: 52/1959

Právní věta:

Příkaz k vyklizení bytu vydaný výkonným orgánem MNV proto, že uživatel bytu byl odsouzen k dlouhodobému trestu odnětí svobody, je vydán v souhlase se zákonem (§ 49 zák. č. 67/1956 Sb.) a soud jej potvrdí podle § 43 odst. 3 cit. zák.

Pro usnesení soudu, jímž se potvrzuje nebo zrušuje příkaz k vyklizení, je rozhodný stav v době vynesení tohoto usnesení.

Soud: Lidový soud civilní v Praze

Datum rozhodnutí: 11.02.1959

Spisová značka: 5 Nc 289/59

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hospodaření s byty, Nájmy chráněné, Řízení, Smlouva nájemní

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Manželé K. K. a V. K. byli odsouzeni k dlouholetému trestu odnětí svobody. Vzhledem k této skutečnosti, když uživatelé bytu neměli dalších rodinných příslušníků, vydal bytový odbor rady ONV v Praze příkaz k vyklizení, opřený o ustanovení § 49 zák. č. 67/1956 Sb. Odvolání uživatele bytu (§ 43 odst. 2 cit. zák.) nebylo vyhověno.

Lidový soud civilní, který přezkoumával příkaz k vyklizení podle § 43 odst. 3 cit. zák., příkaz k vyklizení potvrdil. Toto rozhodnutí se stalo pravomocným.

Odůvodnění:

Podle § 43 odst. 3 zák. č. 67/1956 Sb. příkaz k vyklizení bytu je vykonatelný jen tehdy, potvrdí-li jej lidový soud. Soud potvrdí příkaz, je-li vydán v souhlase se zákonem; jinak jej zruší. Příkaz je vydán v souladu se zákonem tehdy, jestliže byly zjištěny všechny zákonné podmínky toho důvodu pro vydání příkazu k vyklizení, pro který byl příkaz k vyklizení vydán, a to způsobem odpovídajícím zásadě materiální pravdy, která je zakotvena v ustanoveních správního řádu právě tak jako v občanském soudním řádu.

Podle § 49 zák. č. 67/1956 Sb. může vydat výkonný orgán národního výboru příkaz k vyklizení bytu, v němž jeho uživatel, který nemá jiného bytu, bez vážných důvodů nebydlí nebo bydlí toliko občas.

Podle § 148 odst. 2 vyhl. č. 57/1957 Ú. l., která bytový zákon provádí, se za závažný důvod, pro který uživatel, jenž nemá jiného bytu, v bytě nebydlí nebo bydlí jen občas, považuje zejména, dlí-li uživatel dočasně mimo své bydliště pro výkon branné povinnosti, pro účast na brigádě nebo z léčebných důvodů.

Je pravda, že i výpočet § 148 odst. 2 cit. vyhl. je pouze demonstrativní, takže existují ještě i jiné okolnosti, jež lze pokládat za závažný důvod ve smyslu § 49 cit. zák. Všechny ve vyhlášce uvedené okolnosti a jistě i další okolnosti, které vyhláška má na mysli, jsou však takové povahy, že jde o překážky v bydlení, způsobené buď výkonem občanské povinnosti nebo uživatelem bytu nezaviněné (nemoc). Takto však nelze kvalifikovat nebydlení v důsledku výkonu trestu; zde jde o zaviněnou nepřítomnost, protože nebýt trestného činu, nebylo by ani nepřítomnosti.

Jestliže jde tedy o nepřítomnost poměrně delšího trvání (arg. slova „nebydlí“) pro výkon trestu, jde o případ, který má na mysli ustanovení § 49 cit. zák.

V řízení o potvrzení příkazu k vyklizení platí podle § 44 odst. 3 zák. č. 67/1956 Sb. i ustanovení § 150 odst. 1 a § 170 o. s. ř., že pro vydání soudního rozhodnutí je rozhodný stav v době jeho vynesení. To je v souladu i se zněním § 43 odst. 3 zák. č. 67/1956 Sb. (je-li vydán v souhlase se zákonem, nikoli byl-li vydán v souhlase se zákonem). Je to však ve shodě i s obecným požadavkem, aby rozhodnutí odpovídalo skutečnému stavu, což znamená i požadavek, aby bylo v souhlase se stavem přítomným. Uplatněním zásady § 150 odst. 1 o. s. ř. i pro toto soudní rozhodnutí se předejde totiž tomu, aby bylo nutno zrušovat příkaz k vyklizení, který již neodpovídá poslednímu stavu (§§ 39 a 40 správního řádu).

Proto je i v této věci pro usnesení soudu, jímž se potvrzuje příkaz k vyklizení, rozhodný stav v době vynesení tohoto usnesení. I v době vydání usnesení v této věci odpykávají si uživatelé bytu manželé K. dlouhodobý trest odnětí svobody; K. K. si odpyká trest odnětí svobody v roce 1965 a jeho manželka V. K. dne 20. 6. 1961. Jde tedy u obou v době vynesení usnesení v této věci o nepřítomnost poměrně delšího trvání, jako má na mysli ustanovení § 49 zák. č. 67/1956 Sb.

Shora uvedenou zásadu, podle níž pro usnesení soudu, jímž se potvrzuje nebo zrušuje příkaz vyklizení, je rozhodný stav v době vynesení tohoto usnesení, nutno uplatnit i pokud jde o námitku V. K., že si tato v poměrně krátké doby odpyká polovinu trestu na svobodě, takže vzhledem k jejímu nezávadnému chování ve výkonu trestu je možné, že bude 20. 6. 1959 propuštěna na svobodu.

Je nutno uvést, že občanskoprávní soud především nemůže vůbec zkoumat, zda tu jsou dány předpoklady pro podmíněné propuštění, i kdyby základní předpoklad, tj. odpykání poloviny trestu, byl dán. Soud by tak zasahoval do úvahy senátu rozhodujícího o podmíněném propuštění, což by bylo jistě nepřipustné. Také by bral v úvahu okolnosti, které teprve nastanou a nevycházel by ze stavu platného v době rozhodování (§ 150 odst. 1 o. s. ř.).

Soud je pouze oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí výkonného orgánu národního výboru. Je mimo pochybnost, že výkonný orgán národního výboru při vydání příkazu k vyklizení se nezákonnosti nedopustil.

Byl proto vydaný příkaz k vyklizení potvrzen.